

СВЪТООПИСАНИЕ

(КОСМОГРАФИЯ)

Земята като небесно тѣло

Стойки върху земната повърхност и гледайки къмъ отдалеченото звездно небе, намъ не трѣбва да става твърде чудно, че старитѣ народи сж си представлявали нашата малка планета като центъръ на цѣлата вселена и че всички останали небесни тѣла е трѣбвало да се движатъ около нея.

Въ днешно време не е трудно да се досетимъ, че въртението на земята около нейната собствена ось е въвеждало нашитѣ прадѣди въ това голѣмо заблуждение. Докато Коперникъ отъ една страна и Галилей отъ друга не изложиха своитѣ смѣли теории за въртението на земята предъ свѣта, никой не се осмѣляваше да помисли, че нашата земя е далечъ отъ едно такова високо положение, и че е само една малка планета отъ грамадната слънчева система. По после научихме сжщо, че тѣзи нищожни звездички, които виждаме разхвърлени въ безпорядкъ по безкрайното небе, сж въ сжщностъ грамадни слънца, много милиони пжти по-голѣми отъ нашето собствено обиталище.

Повечето отъ движенията на небеснитѣ свѣтила, които ние наблюдаваме, сж само видими а не дѣйствителни такива. Денонощнитѣ движения на Слънцето и Луната отъ изтокъ къмъ западъ сж само видими движения, дължими на факта, че земята, върху чиято повърхностъ наблюдателя се намира,